

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen sad Warna (Bułgaria) w dniu 23 września 2013 r. — Levent Redzheb Yumer przeciwko Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Warna

(Sprawa C-505/13)

(2013/C 344/87)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen sad Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Levent Redzheb Yumer

Strona pozwana: Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Warna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dopuszczają, by tylko jedna kategoria osób — osoby fizyczne zarejestrowane zgodnie z Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (ustawa o podatku od wartości dodanej, zwana dalej „ZDDS”) — nie miała uznanego ustawowo prawa do ulgi podatkowej z tytułu działalności w dziedzinie rolnictwa?
- 2) Czy art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dopuszczają, by dla tego samego rodzaju działalności przewidziane były różne stawki podatku w zależności od formy prawnej wykonywania tej działalności i rejestracji zgodnie z ZDDS?
- 3) Czy wprowadzenie środków krajowych, które prowadzą do tego, że osobom fizycznym zarejestrowanym zgodnie z ZDDS jako producenci rolni odmawia się ulgi podatkowej, która przewidziana jest dla przedsiębiorców indywidualnych i osób prawnych, chociaż wypełniły one swoje ustawowe obowiązki utworzenia dochodu podlegającego opodatkowaniu jak przedsiębiorcy indywidualni i ustalenia ich rocznej podstawy wymiaru jak przedsiębiorcy indywidualni, narusza zasady pewności prawa, skuteczności i proporcjonalności?

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 9 lipca 2013 r. w sprawie T-552/11 Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 września 2013 r. przez Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A.E.

(Sprawa C-506/13 P)

(2013/C 344/88)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A.E. (przedstawiciel: E. Tzannini, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania;
  - uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 lipca 2013 r. w sprawie T-552/11, wpisanego pod nr protokołu 575925;
  - uznanie sporu, o którym mowa, za dopuszczalny i orzeczenie co do istoty; w przeciwnym wypadku odesłanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania;
  - oddalenie skargi wzajemnej Komisji w odniesieniu do wszystkich istotnych wniosków, jako że są one zasadniczo niedopuszczalne, a w każdym razie bezzasadne;
  - uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności z dnia 24 października 2011 r. wniesionej przez „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro” przeciwko nocie obciążeniowej nr 3241109207 wystawionej w dniu 9 września 2011 r.;
  - stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 3241109207 na kwotę 83 001,09 EUR;
  - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- #### Zarzuty i główne argumenty
- 1) Błędne zastosowanie normy prawnej, to jest brak uznania wykonalności noty obciążeniowej i w związku z tym brak zastosowania art. 263 TFUE. Sąd, uznając, że Komisja nie uczyniła użytku z przysługujących jej prerogatyw władzy publicznej i że cel noty obciążeniowej polega na wykonywaniu praw, jakie Komisja wywodzi z postanowień umowy, zastosował błędnie normę prawną.
  - 2) Naruszenie prawa, tj. błędne zastosowanie pojęcia „nienależnie zapłacona kwota”. Sąd zinterpretował umowę w sposób błędny i stanowiący nadużycie w odniesieniu do pojęcia nienależytej zapłaty.
  - 3) Naruszenie podstawowych zasad prawa Unii, gdyż nie zostały uwzględnione argumenty „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro” dotyczące odsetek za zwłokę. Sąd błędnie ustalił początek biegu odsetek na dzień przypadający po dniu zapłaty wskazanym w nocie obciążeniowej.
  - 4) Zastosowanie niewłaściwych kryteriów prawnych w ramach oceny dowodów przez Sąd. Sąd niesłusznie zakwestionował godziny pracy zatrudnionych osób.

- 5) Naruszenie prawa i błędna subsumpcja okoliczności faktycznych pod normę prawną. Sąd nie przyporządkował do właściwej normy prawnej przytoczonych okoliczności faktycznych odnoszących się do charakteru i funkcjonowania list obecności („time sheets”).
- 6) Oczywiste błędy w ocenie w odniesieniu do norm proceduralnych, które gwarantują prawo do obrony i równość broni między Komisją a „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro”. Sąd błędnie uznał, że przedstawione listy obecności nie spełniają wymogów ustalonych w postanowieniach umowy i w konsekwencji odrzucił je jako środki dowodowe; ponadto Sąd stanął na stanowisku, że przedstawiona korespondencja nie może wykazać czasu pracy poświęconego rzeczywiście na projekt przez zatrudnione osoby.
- 7) Naruszenie prawa przy ocenie charakteru prawnego modelu rachunku kosztów („cost models”).
- 8) Naruszenie prawa przy ocenie pojęcia nadużycia władzy przez Komisję Europejską.
- 9) Błędna subsumpcja okoliczności faktycznych pod normę prawną, co doprowadziło do błędnej oceny Sądu w odniesieniu do oddalenia argumentów „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro” odnoszących się do braku uzasadnienia zakwestionowanej noty obciążeniowej.
- 10) Naruszenie prawa przy ocenie zasady uzasadnionych oczekiwań. Sąd błędnie nie stwierdził, że Komisja z naruszeniem zasady uzasadnionych oczekiwań zniweczyła całą pracę badawczą „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro”, karząc wszelkie odstępstwa formalne od rzekomo prawidłowej procedury i żądając zwrotu łącznej sumy wypłaconych kwot.

—————

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — Republika Estońska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-508/13)

(2013/C 344/89)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Republika Estońska (przedstawiciel: K. Kraavi-Käerdi)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Republika Estońska wnosi o:

- stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 6 i 8, art. 16 ust. 3 i art. 6 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽¹⁾ w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady

2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG z powodu naruszenia traktatów lub reguły prawnej związanej z ich stosowaniem, ponieważ przepisy te nie są jej zdaniem zgodne z zasadami proporcjonalności i pomocniczości. Przy wydawaniu tych przepisów doszło także do naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 TFUE, tj. istotnego wymogu proceduralnego w rozumieniu art. 263 TFUE. Republika Estońska wnosi zatem o stwierdzenie nieważności: zawartego w art. 4 ust. 6 fragmentu zdania „a wymóg dotyczący ujawniania informacji jest zawarty w krajowych przepisach podatkowych wyłącznie do celów poboru podatków”, zawartych w art. 4 ust. 8 słów „wymaganych na mocy krajowych przepisów podatkowych, zgodnie z ust. 6” oraz art. 16 ust. 3 i art. 6 ust. 3 w całości. Na wypadek gdyby Trybunał zajął stanowisko, że wymienione przepisy nie mogą być traktowane jako samodzielne i że nie można ich oddzielić od pozostałego tekstu dyrektywy, nie powodując przy tym jego zmiany, i wykluczyć możliwości naruszenia ogólnego systemu dyrektywy wskutek stwierdzenia nieważności tych przepisów, wnosi ona o stwierdzenie nieważności dyrektywy w całości na tej samej podstawie i z tych samych powodów;

— obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) Republika Estońska domaga się w swojej skardze stwierdzenia nieważności określonych przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (zwanej dalej „dyrektywą”), ewentualnie stwierdzenia nieważności dyrektywy w całości.

2) Skarga została wniesiona na podstawie art. 263 akapit pierwszy TFUE i zmierza do stwierdzenia nieważności zawartego w art. 4 ust. 6 dyrektywy sformułowania „a wymóg dotyczący ujawniania informacji jest zawarty w krajowych przepisach podatkowych wyłącznie do celów poboru podatków”, zawartego w art. 4 ust. 8 dyrektywy sformułowania „wymaganych na mocy krajowych przepisów podatkowych, zgodnie z ust. 6” oraz art. 6 ust. 3 i art. 16 ust. 3 dyrektywy bądź ewentualnie dyrektywy w całości z powodu naruszenia istotnego wymogu proceduralnego i naruszenia traktatów lub reguły prawnej związanej z ich stosowaniem.

3) Naruszenie istotnego wymogu proceduralnego polega z dniem Republiki Estońskiej na tym, że przy wydawaniu dyrektywy nie został zachowany obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE. Naruszenie traktatu lub reguły prawnej związanej z jego stosowaniem ma polegać na naruszeniu zasad proporcjonalności i pomocniczości.